

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

09 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena, Guzun Ion,

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocații Covalenco Serghei și Dimov Ivan în numele inculpatului Tabușcic Fiodor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 03 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Tabușcic Fiodor xxxx xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.03.2020 – 26.03.2020;

Instanța de apel: 19.05.2020 – 03.09.2020;

Instanța de recurs: 13.11.2020 – 09.03.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 26 martie 2020, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Tabușcic Fiodor a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare;
- în baza art.187 alin.(2) lit. b), d), f) Cod penal la 4 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Tabușcic Fiodor i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea amenzii.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, Tabușcic Fiodor, la data de 31 august 2018, aproximativ la ora 00.40, aflându-se împreună cu alte persoane într-un loc public - stația de alimentare cu combustibil „PSV-PECOTRANS” Societate cu Răspundere Limitată, situată în preajma satului Balabanu, raionul Taraclia, pe porțiunea de drum R-38 Taraclia-Cahul, în cadrul unui conflict verbal cu cetățeanul Ianac Ruslan, născut la xxxx, locuitor al, xxxx, din motive huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimându-se necenzurat, acționând cu o obrăznicie deosebită, în mod intenționat, i-au aplicat lui Ianac Ruslan, multiple lovituri cu pumnii și cu picioarele în regiunea capului și feții, cauzându-i astfel lui Ianac

Ruslan, suferințe morale și vătămări neînsemnate, sub formă de edem al țesuturilor moi și echimoză pe față din dreapta, echimoză și plagă contuză superficială pe mucoasa buzei superioare, echimoză a pavilionului urechii stângi cu trecere în regiunea temporală, echimoză și edem al țesuturilor moi în regiunea occipitală dreapta.

Tot el, Tabușnic Fiodor, aflându-se pe data de 31 august 2018, aproximativ la ora 00.40, împreună cu alte persoane, într-un loc public - stația de alimentare cu combustibil „PSV-PECOTRANS” Societate cu Răspundere Limitată, situată în preajma satului Balabanu, raionul Taraclia, pe porțiunea de drum R-38 Taraclia - Cahul, având scopul de sustragere deschisă a bunurilor altei persoane, au pătruns ilegal în automobilul de model „BMW 518” cu numărul de înmatriculare xxxx, care aparținea cetățeanului Ianac Ruslan, născut la xxxx, locuitor al xxxx, unde au găsit un portmoneu cu mijloace bănești în sumă de 500 de lei, cu bancnote diferitor merite, apoi i-au sustras în mod deschis automobilul menționat la prețul 40 000 lei, și de asemenea din portmoneul indicat mijloacele bănești în sumă de 500 de lei, ce aparțineau lui Ianac Ruslan, după care cu automobilul sustras și cu suma bănească indicată în mărime de 500 lei, au părăsit fața locului, cauzându-i astfel lui Ianac Ruslan, un prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 40 500 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia a declarat apel avocatul Covalenco Serghei în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în latura penală, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art.art.79, 90 Cod penal.

În motivarea apelului a invocat dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale îmfăptuită de către prima instanță, pe care o consideră prea aspră, instanța de judecată nu a apreciat dacă scopul pedepsei aplicate poate fi atins și fără executarea pedepsei cu închisoare.

Apărarea a remarcat și faptul, la stabilirea pedepsei, instanța urma să țină cont că inculpatul a recunoscut vina pe deplin, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, s-a căit sincer în cele comise, este caracterizat pozitiv, la momentul comiterii infracțiunii Tabușnic Fiodor nu avea împlinită vârsta de 21 ani, circumstanțe care ar putea fi recunoscute ca fiind excepționale și permit aplicarea prevederilor art.79 Cod penal.

Instanța de judecată nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75, 79, 90 Cod penal, greșit a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc numai prin izolarea acestuia, or, corectarea inculpatului este posibilă fără privarea acestuia de libertate.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 03 septembrie 2020, a fost respins apelul declarat, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Tabușnic Fiodor de săvârșirea infracțiunilor imputate.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a îndeplinit

strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, nu poate fi reținută o altă situație de fapt decât cea reținută de către prima instanță.

Instanța de apel a considerat nefondate motivele invocate de către partea apărării cu referire la dezacordul cu individualizarea pedepsei penale, reținând că prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunilor săvârșite, care conform art.16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție, de persoana inculpatului, care a acceptat probele administrate în cadrul urmăririi penale, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată a relatat instanța de apel că, temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege - nu se constată, or toate circumstanțele cauzei au fost luate în considerație de către prima instanță la stabilirea pedepsei, ținând cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea cu o treime a limitei de pedeapsă cu închisoare prevăzută de sancțiunea normelor penale în baza căreia a fost condamnat.

Subsidiar, instanța de apel a indicat că, în speță, nu pot fi aplicate prevederile art.79 Cod penal, deoarece, la caz, nu au fost identificate careva circumstanțe excepționale, legate de scopul și motivele faptei, de rolul inculpatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, fapt care rezumă concluzia certă că, instanța de apel nu poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă sau altă pedeapsă mai blândă.

Instanța de apel a considerat că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere faptele comise, urmările produse, personalitatea inculpatului, or, anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunile comise de către inculpat, iar pedeapsa stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptelor comise de acesta, cât și personalității inculpatului.

5. Nefiind de acord cu soluțiile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare, au declarat recursuri ordinare:

5.1. Avocatul Covalenco Serghei în numele inculpatului Tabunșic Fiodor, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, precum și a hotărârii primei instanței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă cu aplicarea prevederilor art.79, 90 Cod penal, dat fiind faptul că pedeapsa aplicată de instanțele de fond este prea aspră.

În motivarea recursului declarat avocatul susține că, pedeapsa aplicată inculpatului este una inequitabilă, care contravine criteriilor generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art.61 și art.75 Cod penal.

Subliniază că, inculpatul și-a recunoscut pe deplin vina și se căiește sincer în cele comise,

a contribuit la descoperirea infracțiunii, la momentul săvârșirii infracțiunii inculpatul nu avea împlinită vârsta de 21 ani, circumstanțe care ar putea fi recunoscute ca fiind excepționale și permit aplicarea prevederilor art.79 Cod penal.

5.2. Avocatul Dimov Ivan în numele inculpatului Tabunșic Fiodor, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală și solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă cu aplicarea art.79 Cod penal și anume cu suspendarea executării acesteia, prin prisma art.90 Cod penal, dat fiind faptul că pedeapsa aplicată de instanțele de fond este prea aspră și disproporțională în raport cu faptele săvârșite și urmările prejudiciabile.

În argumentarea recursului partea apărării a menționat că, soluția instanței de apel în latura penală, în partea individualizării pedepsei penale, este prea aspră întrucât instanța urma să ia în considerație circumstanțele atenuante pe caz, recunoașterea vinovăției, căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunilor, examinarea cauzei în procedura simplificată.

La stabilirea pedepsei instanța trebuie să țină cont de scopul legii penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, deoarece, din materialele cauzei penale, nu rezultă existența unor circumstanțe excepționale, care ar determina instanța să aplice în privința lui inculpatului Tabunșic Fiodor prevederile art.79 Cod penal.

7. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursurile declarate urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererilor de recurs declarate, Colegiul penal atestă, că recurenții invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În susținerea acestei concluzii, examinând motivele invocate în recursuri de către titularii acestor cereri, Colegiul penal lărgit constată că prin acestea se expune o opinie critică asupra modalității de individualizare a pedepsei, precum și cele ce țin de executarea acesteia.

Analizând argumentele recurenților prin prisma temeiurilor de drept invocate, Colegiul penal lărgit conchide, că acestea sunt nefondate și urmează a fi respinse din considerentele descrise în continuare.

Cu referire la temeiul invocat de către partea apărării precum că instanța de apel nu sa pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă că, pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel și-a motivat corect soluția bazându-se pe cumulul de probe administrat la cauza penală, examinate și cercetate în prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în instanța de apel, apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente, nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Instanța de recurs consideră, că temeiul de casare invocat, nu este incident în cauza dată, iar instanța de apel și-a motivat decizia, în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la respingerea apelului declarat.

Prin urmare, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând cont de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

De asemenea, Colegiul penal reține că, inculpatul Tabușcic Fiodor a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, prin urmare, prima instanță a admis această solicitare și a examinat cauza în procedura simplificată în corespundere cu prevederile legale.

În continuare, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța urmează să ia în considerare atât prevederile din alin.(8) art.364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art.75 Cod penal, care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

În prezenta cauză supusă judecării, instanța de apel a reținut că infracțiunile prevăzute de alin.(2) lit. b) art.287 și alin.(2) lit. b), d), f) art.187 Cod penal, pentru săvârșirea cărora a fost condamnat inculpatul Tabușcic Fiodor, prevede pedeapsa într-un caz cu amendă în mărime de la 750 la 1 350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani și respectiv, de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 până la 1 350 unități convenționale, și conform art.16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave și grave.

De asemenea, din conținutul deciziei recurate rezultă că instanța de apel menținând sentința primei instanțe la capitolul individualizării pedepsei penale, a reținut că această instanță a acordând deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75 Cod penal, respectând prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, prin urmare a motivat irraționalitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, în speță inculpatul beneficiind deja de suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit conchide că prima instanță, stabilind noile limite ale pedepselor, conform art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, prin aplicarea prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, și anume prin cumularea parțială a pedepselor aplicate, corect a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea amenzii.

În opinia Colegiului penal lărgit instanțele inferioare corect și legal au stabilit pedeapsa inculpatului, precum și modalitatea de executare a acesteia, motivându-și în mod temeinic soluția în acest sens, iar argumentele recurențelor cu privire la aplicarea art.90 Cod penal sunt declarative, deoarece nu conțin o motivare a solicitărilor cu referire la circumstanțe concrete ale cauzei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Colegiul penal lărgit reține, că instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, ținând cont de scopul pedepsei, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului în scopul restabilirii echității sociale, corectării condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, iar pedeapsa stabilită este motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege.

Prin urmare, pedeapsa stabilită inculpatului răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Totodată, Colegiul penal lărgit apreciază drept neîntemeiate argumentele recurențelor precum că, în privința inculpatului urmează a fi stabilită o pedeapsă mai blândă cu aplicarea art.79 Cod penal, și anume cu suspendarea executării acesteia, prin prisma art.90 Cod penal, or, din materialele cauzei penale, nu rezultă existența unor circumstanțe excepționale, care ar determina instanța să aplice în privința lui Tabunșic Fiodor prevederile art.79 Cod penal.

Instanța de recurs mai notează și faptul că, din analiza deciziei recurate a stabilit că erorile de drept invocate în recursuri de către titularii acestor cereri nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, argumentele indicate, în esență au fost abordate în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor ce țin de individualizarea pedepsei, hotărârea emisă cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct. 37 a hotărârii *Albert c. România din 16.02.2010*.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea, ca inadmisibil a recursurilor ordinare declarate, cu menținerea deciziei atacate.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către avocații Covalenco Serghei și Dimov Ivan în numele inculpatului Tabușcic Fiodor, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 03 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Tabușcic Fiodor xxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 08 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Guzun Ion